

Det er jo nu en egen Sag at benægte, hvad et Medlem fra en mig ubekjendt Kreds udtaler selv at have iagttaget, men jeg maa dog sige, at jeg ikke kan Andet end antage, at der har gjort sig en Misforstaaelse gjældende hos det ærede Medlem, hvorfor han troer ikke at have opdaget og seet, hvad han dog vistnok har seet. Han er vistnok ikke gaaet tilbunds i de paagjældende Hestes Stammlister. Var han det, saa tvivler jeg ikke paa, at han vilde have fundet, at ogsaa paa Sangeland de fleste Heste vare blandede med Frederiksborgsk Blod; jeg tvivler ikke om, at det ligesaa godt kan oplyses der som andetsteds. Ved Hingstekuerne, hvor der fremkommer Anmeldelser om de Dyr, der vilde concurrere til Premier, vil det sædvanlig kunne oplyses, at de fleste af disse nedstamme fra Frederiksborgsk Blod. — Det samme ærede Medlem udtalte fremdeles, at der ikke skaffedes tilstrækkelige Garantier for Stutteriets fremtidige Drift paa den i Lovforslaget foreslaaede Maade. Dette maa jeg tilstaae, at jeg heller ikke kan indsee, idet Stutteriet jo efter samme vil blive underkastet Indenrigsministerens Control. Forpagteren skal jo kunne opsiges, dersom Stutteriet ikke drives paa den Maade, som er bestemt i Lovforslaget, og der maa efter dette ikke indtages fremmede Heste i Stutteriet for at benyttes til Avl uden med Indenrigsministerens Samtykke. Dette vil derhos yderligere blive skæppet ved et af Udvalgets Fleertal stillede Forslag, som jeg haaber, at det ærede Medlem vil stemme for, nemlig at der kun maa holdes Heste af den gamle og opkrævede Frederiksborgske Race. Selv om det ærede Medlem ikke har noget Videre tilovers for den gamle Frederiksborgske Race, troer jeg dog, at han hellere maa ville have dette af Fleertallet stillede Forslag end den Bestemmelse, der nu findes i Lovforslaget. — At der ikke skulde være Noget til Ginder for, at man allerede nu kan faae alle den Slags Heste, som man har Brug for, tilkjøbs her i Landet, er en Mening, som jeg allerede har modsagt i mit første Foredrag, og det skal jeg derfor ikke nu gaae videre ind paa. Den ærede 6te Landsthingsmand for 2den Kreds (Philipeu) har iøvrigt i saa Henseende givet en Anvisning i Betænkning-

gen, som jeg dog ikke troer, at man vil følge, den nemlig, ikke selv at tillægge Heste, men at kjøbe dem i Udlandet. Han mener, at det overhovedet vilde være rigtigere for os at indkjøbe Heste end selv at opdrætte og at sælge Heste. Dette er imidlertid en Misfæelse, som jeg aldeles ikke kan dele, og jeg skal, forsaavidt det ærede Medlem har hentydet særlig til Cavallerihestene, kun bemærke, at det jo ikke er sagt, at de fremmede Lande, hvortil man vilde søge hen, i paakommende Tilfælde, vilde tillade, at man kjøbte deres Heste paa de Tider, da man netop havde Brug for dem. — En anden Bemærkning af det sidstnævnte ærede Medlem i Betænkningen med Hensyn til Hestebestanden paa Frederiksborg Stutteri gaaer ud paa, at der var flere gode Hingste sammesteds i 1862 end nu, og at der navnlig ikke nu findes nogen god Hovedbesseler. Jeg vil med Hensyn dertil kun ytre, idet jeg skal indrømme, at der hverken dengang var eller nu kan siges at være nogen udmærket god Besseler, at Grunden til, at de gode Hingste, der fandtes der i 1862, ikke findes der nu, er, at der i 1868 blev taget en Beslutning af Stuttericommissionen om, at de ikke maatte beholdes, fordi de vare for nær beslagtede med de derværende Hopper. Iøvrigt skal jeg ingenlunde i dette Dieltik gaae nærmere ind paa at bestride det ærede Medlems Udtalelser, men tage ogsaa hans Motivering til Indtægt som en Hovedanbefaling for Fleertallets Forslag, idet det ærede Medlem jo slutter sig til samme og ved en Række af ganske andre Betragtninger end Fleertallets er kommen til det Resultat, at man bør gaae ind paa Lovforslaget. Da jeg forrige Gang havde Ordet, undlod jeg, hvad der maaskee dog er nødvendigt, at gjenemgaae de enkelte Forslag, der ere stillede af Fleertallet, og uagtet de fleste af dem ere temmelig vidtløftigt udviklede i Betænkningen, skal jeg derfor nu omtale dem nærmere, om end kun overfladisk. Fleertallets Vædringsforslag under Nr. 3, 4 og 6 til §§ 2 og 3 omhandle den Tid, der vil komme til at ligge imellem Stamsutteriets Medlæggelse og Overtagelsen af de hertilforpagtede Eiendomme, som først kan stee til den 1ste April 1872. Da